

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**In hoc corpore continentur tripartite historie ex Socrate
Sozomeno et Theodorico in vnu[m] collecte et nuper de
greco in latinu[m] translate libri numero duodecim ...
Cassiodori senatoris iam ...**

Cassiodorus, Flavius Magnus Aurelius

Augustensis, [ca. 5.II.]1472

Capitula eiusdem libri

[urn:nbn:de:bsz:31-323790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-323790)

voluerat. in templum quod a paganis colitur est ingressus. ubi dum
 quedam cum suis consortibus sacrilegia celebrasset. ianuam et claustra
 disposuit. et quosdam ibi milites obseruare precepit. ut inter huius mul-
 lus accederet donec ipse remearet. Cuius mortuus fuisset et impio-
 pius successisset in imperium ingredienti in templum, Inuenerunt
 mira principis simulachra. eiusque sapientiam et famosissimam pietatem
 Viderunt enim mulierem a capillis appensam extensas habentem ma-
 nus. cuius uerum aperuerat. ut persarum uictoriam in iecore eius in-
 spiceret. Hoc ergo scelus in carris inuentum est. Verum in antio-
 chia plurimas arces in palatio aiunt humanis capitibus plenas
 fuisse copertas. et innumera in puteis diuersa corpora mortuorum.
 In qua urbe dum eius nunciatus fuisset interitus. publicam cuncti
 habuere festiuitatem. Et non solum in ecclesijs et sepulturis martirum
 exultabant sed etiam in theatris uictoriam predicabant cum sacerdo-
 tibus exultantes. Ego autem etiam clamorem fauoris eorum etiam hic po-
 nere necessarium iudicavi. et ut etiam apud posteros hec memoria re-
 seruetur. Communiter enim clamabant omnes. Maxime fatue uatum ubi sunt
 uaticinia et uicit deus et christus eius. Sic ergo libri terminus est habendus
 ne pro imperio impietatis potentia copuletur.

Histone tripartite liber sextus explicat. Incipit septimus.

Capitula eiusdem libri.

De iouiniani imperatoris auspicijs et quemadmodum perfide fimbria
 sit egressus. Capitulum primum.

Quid sophista libanius contra christianos scripsit. et quomodo historio-
 graphus eius dicta destruxerit. Capitulum ij.

De rectitudine fidei iouianii. et quod athanasius alexandrinus scripserit. iij.

Quomodo iouianii temporibus orthodoxi floruerunt et heretici sunt oppressi. iij.

Quia athanasius uenit ad iouianum et ab eo deceter est honoratus. v.

De consulatu et fine iouiniani. Ca. vi.

De ortu principis valentiniani et quemadmodum fratrem valentem
 ipse fecerit impatorem. Ca. vij.

De abrosij mediolanensis episcopi atque fiducia dictum valentianum. viij.

Edictum valentiniani et ualentis de consubstantiali trinitate. ix.

Epistola illiricanorum episcoporum ad orientales episcopos peritentium

consubstantialem trinitatem. Ca. x.
 De heresi audeanoy. Capitulum xi.
 De lapsa eeno concilio. Capitulum duodecimum.
 Quomodo valens factus fuerit arrianus. Ca. xiiij.
 Qua crudelitate valens sit vsus aduersus orthodoxos. Ca. xiiij.
 De tyrannide et de poitione procobij. Ca. xv.
 De exilio sancti eusebij . samosatani pontificis . et quia ciues eius
 amore fidei alio epo se subdere noluerunt. Ca. xvi.
 De exilio barsini epi. Capitulum xvij.
 Idem de crudelitate valentis qua gessit aduersus orthodoxos extin-
 cto procopio. Capitulum xviii.
 De eunomio heresi arca. Capitulum xix.
 De seucia valentis contra constantinopolitanos orthodoxos. xx.
 De destructione muroy calchedoneniu. Ca. xxi.
 De natiuitate valentiniani minoris . et de immensitate grandinis
 et de ortu principis gratiani. Ca. xxii.
 Quomodo arriani macedonianos fuerint psecuti et illi se contulerit
 ad liberiu . et quod libellus macedonoy libero rono dat ep. xxiiij.
 Epistola liberij et siciliensis daltij ad macedonios ep. p. p. xxiiij.
 Cur eunomius ab eudoxio segregatus sit. Ca. xxv.
 De latebris athanasij. Ca. xxvi.
 De exilio tramenti . ubi liberij littere . et oxidetaliu sunt recepte. xxvii.
 De eudoxio arriano qui fuerat constantinopolitanus eps et de psecu-
 tione valentis ppter euagrium orthodoxum ep. Ca. xxviii.
 Quia octoginta orthodoxoy a valente i naue cremati sunt. xxix.
 Quid valens gesserit cappadocia et antiochia. Ca. xxx.
 Quid edissa vel quomodo mulier cum suo filio . currens ad martiriu
 et prefectu et impatore stupore facti a crudelitate remouerit. xxxi.
 De examinatioe exilij plurimoy orthodoxoy. Ca. xxxii.
 De miraculis confessoy. Capitulum xxxiiij.
 De responso demois qui post valentem impaturus esset et q. valens
 ob hoc multos occideret. Ca. xxxiiij.
 De basilio cappadocie . et quod minas euaserit. Ca. xxxv.
 De fine athanasij alexandri . et successione petri et seuidione contra
 eu facta . et quia rome profectus est. Ca. xxxvi.

Qua crudelitate lucius alexandriā fuerit introductus. Ca. vij.
Que miracula gesserit heremite in exiliū a lucio destinati. xxxviij
Littē petri alexandrii pōtificis in quibus lucij mala referunt xxxix

Incipit liber septimus,

Socrates,

Militēs igitur in maximā estuationē venientes omi-
ssa omni dilatiōe altera die iouiniano insulas im-
peratoris imponunt. Erat autē vir fortis et nobilis
et illo tempore millenarius. quo iulianus electionē
militibus lege pposuit ut aut sacrificarēt. aut militia
cederent. Qui cingulum magis elegit amittere. quā impatoris p-
ceptionibus impijs obedire. Nunc ergo tunc iulianus ppter neces-
sitate inter viros militares habebat. Qui cum violent a militibus
ad imperiū traheretur. clamabat dicens. non se velle paganis ho-
minibus imperare cū ipse cristianus existeret. Cūq; vox omnium
cōmuniter proclamasset dicentium se quoq; esse cristianos. suscepit
imperium.

Theodoricus,

Cogitabat itaq; iouinianus de cōmuni salute. et quō posset de
medio hostium illesum exercitū liberare. Nec indignus grāde
consilio. h̄ seminibus pietatis utilissimū vindemiauit fructū. Repete
nāq; suam puidentiā deus ostendit. et fluctuacōez eius ad portum
tranquillitatis adduxit. Dum enim huius angustia persarum rex
agnouisset. missa legatione petiuit pacem. deinde cibaria militibus
destinauit et forum. venalium eis pparari in deserto pcepit. Celebra-
tisq; federibus. exercitū reduxit incolomem.

Socrates,

Ve pacta quantū ad gloriam romanorum turpia. h̄ tēpori
congruebāt a missa nāq; siria et travita persis mesopotamie
ciuitate discessit. Nec itaq; nunciata. xpianos confortauerūt. paga-
nis intulerunt luctū. Porro milites. incautū iuliani feruorem. val-
de culpabant. Causamq; damni finitū romanorū ei potius inferebāt
quō a persarum quasi pposito seouctus. naues q̄ perfluuū frumēta
deueberant incendio. et famem militibus irrogauit.

Ca. ij.

Nunc itaq; sophista libanius lamentacōis librum in iulianū
conscripsit. quē iulianum denominauit. fascino quippe
laudato illius. in quo etiam meminere librorū. quos contra xpianos